

[Socialministeren.]

vedkommende offentlige arbejdsanvisningskontor, dels at virksomhederne i det hele taget på et så tidligt stadium som muligt orienterer den offentlige arbejdsanvisning såvel om forestående eller forudselige indskrænkninger af arbejdsstyrken som om forestående eller forudselige udvidelser af arbejdsstyrken.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om kommunale beskæftigelsesudvalg.

Lovforslaget tager sigte på ophævelse af reglen i § 6 om attestation fra beskæftigelsesudvalgene som betingelse for at udbetale understøttelse til ikke-forsørgere under 30 år.

Hvad angår denne attest, er det min opfattelse, at det med denne særordning til sigtede formål ikke står i noget rimeligt forhold til de med ordningen forbundne ulemper, og at der i øvrigt i det hele ikke synes at foreligge tilstrækkelig saglig motivering for at beholde en sådan særregel for en bestemt gruppe af forsikrede.

Jævnsides med at udvalgene fritages for denne unødvendige opgave, bør der efter regeringens opfattelse gå en forøget indsats fra udvalgenes side på disses øvrige virkeområder. Jeg vil i denne forbindelse gerne fremhæve den betydning, det har, at man råder over et lokalt organ, der for en væsentlig del har til opgave at fremskaffe og udnytte alle lokale beskæftigelsesmuligheder.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Adolph Sørensen* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at murerentreprisen ved seminariebyggeriet i Hjørring ikke er overdraget til den ved licitationen lavestbydende?“

Adolph Sørensen: Efter nærmere overvejelse skal jeg allerførst erkende, at mit spørgsmål måske nok burde have været udformet på en lidt anden måde, end sket er. Det har nemlig ikke sigtet på nogen form for kritik af, at man i den aktuelle sag ikke har antaget det billigste tilbud som sådan, alene fordi det var det billigste. Jeg skal være den første til ud fra det indgående kendskab, jeg mener at have til de ret komplicerede problemer, som jo knytter sig til licitationssystemet og licitationsprincippet, at anerkende, at mange gode grunde kan tale for netop at springe et for lavt tilbud over. Den lave pris kan være motiveret i forglemmelser i kalkulationen, udeladelser, misforståelse af grundlaget, fejlregninger o. s. v.

Nej, det, der egentlig ligger til grund for mit spørgsmål, er i virkeligheden den omstændighed, at man i seminariesagen som så ofte før i tilsvarende licitationssager, hvor det offentlige står som bygherre, har truffet sin afgørelse ikke ud fra den pris, overtageren havde tilbudt, men ud fra det antal arbejdsdage, arbejdet var tilbudt udført på. Og her ligger fejlen efter min mening. Praksis har jo i mange år været, at man lod mestrene konkurrere på prisen, og det har såmænd været hårdt nok til tider; men nu skal de også tvinges til at konkurrere på timer og dage.

Det er min bestemte overbevisning, at tendensen i denne nyere praksis er uheldig. Det gør ikke sagen bedre, at den til og med er i direkte strid med de hensigter og formål, som regeringen jo åbent har erklæret er baggrunden for det nu etablerede byggestop, nemlig dette at imødegå stigning i byggeomkostningsindeksen, byggeomkostningsniveauet, lønglidning, og alt hvad deraf følger.